

Пише:
Миломир
Никетић

Отава, септембар 2008.

Таман што сам, врелог и влажног лета пристигао и (централном) Отавом “прошпартао”, приметих, усред бела дана и у предвечерја, змијолико вијугаве редове мноштва људи око неколико цркава. Шокиран температурно и културно-религиозно упитах се: да ли је могуће да су Канађани толико побожни да и на 30 до 40 плус, дању и ноћу, чекају на ред да уђу у цркву? Одговор сам, сваког лета у слично време, “гледао” наредних година, али сам га и већ прве (са)знао: стрљиви чекачи заузимају место у реду да би заузели што боље место у црквеним клупама на акустичним фестивалским камерним концертима.

Ове године тај Интернационални фестивал камерне музике у Отави одржан је по 15. пут. Организатори и медији тврде да је “највећи на свету те врсте”. Срећом, у енглеском језику постоји реч *arguably* која мање потенцира, а више релативизира, па би најтачније било придодати је тврђњи. То, свакако, и није битно јер је овогодишњи број концерата и других манифестација (130), као и број посетилаца (40.000) заиста импозантан. Још је важнији интензитет уметничког надахнућа и достигнућа, као и слушачко-гледалачког доживљаја. “Покушавамо да проширимо границе камерне музике и дух сарадње. Верујемо да је та музика уметничка форма будућности”, казао је уметнички директор Роман Борис. Остварењу тог циља пун допринос дали су, не само ове године, и уметници српског порекла, као и неки који су у Србији гостовали.

ЛИЦЕ СА НАСЛОВНИЦЕ:
ДЕНИЗ. (Фотографија са сајта: www.denisedjokic.com) Једна од највећих младих канадских музичких звезда Дениз Ђокић свирала је виолончело на три концерта изводећи дела Бетовена, Чајковског, Бартока, али и “земљакиње” Ане Соколовић. Ђокићева је Бетовенову сонату интерпретирала у дуету са јапанско-канадском пијанисткињом Кјоко Хашимото. Један од концерата који је оцењен високим оценама био је онај на коме је Дениз свирала са познатим “Келер квартетом”. О тој “Принцези музичке династије” већ смо писали (“Кишобран”, септембар 2005). Добитница је бројних награда, државних спонзорских и других признања.

Њена каријера је (само) узлазна: “распродата” је већ неколико година – током читаве године. Свирала

је са најпознатијим канадским и америчким филхармонијским, симфонијским и другим оркестрима, гостовала широм континента, у Мексику и Европи. Ове године учествовала је на фестивалима сличном отавском у Ванкуверу, Торонту, Фредериктону и (родном) Халифаксу.

Виолина са оца на сина: Марк Ђокић

КРАЉЕВИЋ БЕЗ ТОПУЗА: МАРК(О). (Фотографија: Марк Ђокић са вредном виолином из 1820. Canada Council for the Arts/Stephanie Lake) Денизин (млађи) брат један је од истакнутих (младих) канадских виолиниста. На отавском фестивалу наступио је са пијанисткињом Кјоко Хашимото на концерту којим је обележена 80. годишњица дипломатских односа Канаде и Јапана. Они су извели дела композитора из те две земље. По угледу на свог оца и (првог) учитеља Филипа, каријерног виолинисту и професора виолине на Универзитету у Халифаксу, Марк свира тај инструмент од своје шесте године. Такође је добитник бројних стипендија и награда. Често наступа на овом континенту, а гостовао је и у Јапану.

ВЕЧНА БАЛКАНСКА ИНСПИРАЦИЈА: АНА. (Фотографију снимиио аутор текста). О Ани Соколовић, добитници канадског музичког “Оскара”, композиторки године у Квебеку (2006) и једној од најугледнијих савремених канадских музичких ауторки такође смо писали (“Ана-од Земуна до Ковент гардена”-“Кишобран”, март 2007)

После премијере на фестивалу у Халифаксу, у Отави је репризирано њено 18-минутно дело “Нешто између” (In Between). Композицију је извео осмочлани “Евергрин клуб” из Торонта, а наступила је и Дениз Ђокић са гудачким квартетом. Чланови “клуба” свирају на бронзаним и дрвеним “гамелан” инструментима који потичу са индонежанског острва Јава.

“За мене је био јак изазов у проналажењу (музичког) споја између истока и запада”, изјавила је за “Кишобран” Ана Соколовић. Она је додала да је “и овог пута била инспирисана музиком Балкана коју је, само као иницијални повод, ваљало трансформисати и надоградити у композицију за ансамбл који користи карактеристичну полу-скалу од свега пет тонова”. “Стицајем околности први пут сам сарађивала са Дениз Ђокић и одушевљена сам њеним свирањем”, закључила је Соколовићева.

Композиторка-свијална чийајшељка:
Ана Соколовић

ЈАПАНСКО-КАНАДСКА “БЕОГРАЂАНКА”: КЈОКО

(Фотографија са сајта: people.mcgill.ca/kyoko.hashimoto) У уметничко-извођачком друштву брата и сестре Ђокић на отавском фестивалу, а сво и у “најзападнијим српским новинама” нашла се и пијанисткиња Кјоко Хашимото. Она годинама наступа у пробраним концертним дворанама широм света (Линколн центар и Карнеги хол у Њујорку, Кенеди центар у Вашингтону). У више наврата гостовала је и у бившој Југославији (Београд, Подгорица, Охрид и Загреб). У Београду је наступала 2002, 2003 и 2007. године.

Осврћући се на те концерте она је за “Кишобран” рекла да је “веома импресионирана београдском публиком која испољава огроман уметнички ентузијазам и искреност у приступу делу и извођачу”. Објаснила је да “такав однос није увек лако успоставити поготово на концертима савремене класичне музике.” “То показује да је публика у Београду врло образована, осећајна и посвећена”, закључила је пијанисткиња.

Она веома воли српску класичну, али и народну музику, а на концертним позорницама и ван Србје изводи дела српских “класичара”. Кон-

цертно сарађује или добро познаје српске извођаче: од челисткиње Ксеније Јанковић, обоисте Борислава Чичовачког, пијанисте Александра Мацара и његове монреалске колегинице-имигранткиње Маје Делић до композитора Властимира Трајковића и Исидоре Жебељан. У Чешкој је поључавала данас такође угледне пијанисткиње, сестре Лидију и Сању Бизјак и била импресионирана њиховим талентом и посвећеношћу музици.

У незаборавној успомени остао јој је сусрет са највећом српском композиторком Љубицом Марић (1909-2003) чија је 100. годишњица рођења (2009) уврштена у календар УНЕСКО-а. Она је примила Хашимото и Чичовачког на болесничкој

У шали: “Србија до Токија”: Кјоко Хашимото

постељи из које се, нажалост, није подигла.

Кјоко Хашимото рођена је у Токију, а прве тонове клавирским диркама одсвирала је у трећој години. Завршила је најугледније музичке школе у Јапану и САД, наступала у 25 земаља широм света, добила бројне међународне награде, снимила многобројне композиције за радио и телевизију и 15-ак компакт-дискова.

Expedia cruise ship centers aeroplan

Ne dozvolite da vas naziv agencije zavara !
Osim najpovoljnijih cena krstarenja svuda po svetu nudimo i povoljne cene avio karata, all inclusive paketa, Diznilend ulaznica...

Za sve informacije potražite Tanju na tel. 778-288-5485

Adresa: 130- 5172 Kingsway (pored Boeme) Burnaby, V5H 2E8
E-mail: tjovan@cruiseshipcenters.com
Visit: <http://www.cruiseshipcenters.ca/TanyaJovan>